

Volim, ne volim

Volim okus prvog gutljaja jutarnjeg čaja; ne volim većinu onih s kojima bih morao dijeliti svijetlu budućnost. Volim umor poslije trčanja; ne volim socijalne penjače. Volim habanje riječi; ne volim tripice. Volim pogled psa koji poziva na izlazak u šumu; ne volim osobni interes uvjeren da je opće dobro i pravda. Volim izgubljene rajeve; ne volim ono u što nitko ne sumnja. Volim otvorenost neznanja; ne volim odsječnu samouvjerenost znanja. Volim sok koji se cijedi niz ruku iz netom zagržene breskve u ljetno popodne; ne volim bigotnost i katoličanstvo. Volim tekstove koji me obuzimaju cijelog dok ih čitam u gomili; ne volim proizvoljnu veličinu. Volim beskrajne nizove knjiga na policama; ne volim suce uvjerene u presudu. Volim posljednju pročitanu rečenicu što se nastavlja u noćnom snu; ne volim odrastanje lišeno ljepote.

Nenad Ivić je profesor francuske književnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Objavio je knjige: *Domišljanje prošlosti* (Zagreb 1992), *Textus. Istraživanja o Amijanu Marcellinu* (Zagreb 2001), *Napulj i druga imaginarna mjesta* (Zagreb 2009) i *Augurium. Gustav Mahler: pustolovina neodgovornog nosača* (Zagreb 2012).

Hugo von Hofmannsthal i W. H. Auden, Ausonije i Persije, Paul Valéry i Antonio Machado, Miguel Angel Asturias i Geoffrey Hill, među ostalima, crtaju univerzalnu putanju poezije od antike do naših dana, jedinstveno čitanje – jedno od mogućih – golemoga nasljeđa suvremenosti, mnoštva jezika.

Stihovi, godinama objavljivani u *Gordoganu*, putuju ovdje zajedno uskim brodovljem Saint-Johna Persea u ubojite snove Xaviera Villaurrutije.

Pjesme je odabrao Nenad Ivić. Uz nekoliko poznatih, većina je nepoznata našoj publici: pojavljuju se u posebno naručenim, izuzetnim prepjevima Sinana Gudževića, Davida Bartolića, Dinka i Milivoja Telečana, što ujedinjuju pomnjivost prijenosa i umjetničku kreaciju.

Ogled Nenada Ivića o Vergiliju, Racineu i Mallarméu uspostavlja scenu poezije, scenu čitanja na beskrajnom prostoru otisnute stranice: u istom, neiscrpna novina uvijek još više drugog i drugaćijeg.

Gordogan

Grč Sirene
Stihovi u Gordoganu 2003-2013
NENAD IVIĆ
Cijena 80 kn

ISBN 978-953-99744-5-7

9 7 8 9 5 3 9 9 7 4 4 5 7

NENAD IVIĆ

Gordogan

Grč Sirene

Stihovi u Gordoganu 2003-2013

Poput Muza, Sirene su jednina množine i množina jednine, istodobno. Čitanje vidi šum, šuštanje skrunute Afroditine pjene na žalu stranice. Stranica je more, neovisnost ovisna o meni, čija me beskrajna blizina prisvaja kao vlastitije od svake moguće vlastitosti. Odisej vezan uz jarbol je samo krhotina sna.

Ex-sistentia se ne piše, ona se predstavlja oku kao slika, oprisutnjuje odsutnom kao iskustvo i sjećanje, živom kao kušnja smrti, polaze uz mrtve kao kušnja života. Ona je nepomično lice koje skreće pogled, sjena u potrazi za tijelom, usta što će se otvoriti ili zatvoriti, bezdan u potrazi za skokom i tijelo u potrazi za sjenom.

Iz knjige

